

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/123/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6210010211
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Chovanko
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6210010211.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Chovanka a sudcov JUDr. Jána Deáka a JUDr. Juraja Babjaka na neverejnom zasadnutí konanom 16.04.2013, prejednal odvolanie okresného prokurátora a obžalovaného Z. H. proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš z 20.08.2012, sp. zn. 9T 95/2010 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec v r a c i a okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Vyššie označeným rozsudkom bol obžalovaný Z. H. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., ktoré mali spáchať na tom skutkovom základe, ako je uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Za to mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zároveň zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 30.09.2011, sp. zn. 1T 47/2011 vo výmere 18 mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia; výrok o treste rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica z 07.10.2010, sp. zn. 2T 55/2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 01.12.2010, sp. zn. 3 To 277/2010 vo výmere 18 mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia a výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica z 07.03.2012, sp. zn. 0T 6/2010 vo výmere 12 mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice podal odvolanie okresný prokurátor a v zákonnej lehote aj obžalovaný, ktorý v podstate argumentoval tým, že on bol napadnutý a ohrozený na živote zo strany útočníkov S. G. a V. H.. V snahe zachrániť si život, konal v sebaobrane. V závere uviedol, že mu bol uložený prísny a neprimerane vysoký trest odňatia slobody, a preto žiadal o zmiernenie trestu z dôvodu, že konal v nutnej obrane s obavy o svoj život. Nakoniec vyhlásil, že úprimne ľutuje skutok, ktorý sa mu kladie za vinu.

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch odvolania predovšetkým argumentoval tým, že okresný súd v rozpore s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. neuviedol v odôvodnení rozsudku, na základe akých dôkazov zistil, že poškodený S. G. utrpel ťažkú ujmu na zdraví, ktorý pojem Trestný zákon upravuje v ust. § 123 ods. 3 Tr. zák. Ďalej skutková veta rozsudku odporuje právnej vete uvedenej v rozsudku pod bodom 1). Okresnému súdu zrejme uniklo, že podľa § 138 písm. a) Tr. zák. závažnejším spôsobom

konania sa rozumie páchanie trestného činu so zbraňou okrem taxatívne určených trestných činov. Z odôvodnenia rozsudku nie je možné zistiť dôvod, pre ktorý v skutkovej vete uvádzal okresný súd doslovné znenie skutkovej vety obžaloby, aký následok hrozil poškodenému v prípade väčšej intenzity útoku, keď obžalovaný mal spôsobiť poškodenému zranenie z nedbanlivosti. V skutkovej vete rozsudku je uvedená hĺbka poranenia - do 20 cm, pričom správne má byť - asi 2 cm.

V súvislosti s hodnotením dôkazov súd nesprávne uvádza, že obžalovaný už v prípravnom konaní vypovedal, že mal v ruke črepinu z pivového pohára, ktorý predtým rozbil o stôl. Obžalovaný totiž v prípravnom konaní jednoznačne poprel, že by mal v rukách pohár a niekoho ním udrel. Podľa výpovede svedkyne V. Q. poškodený na obžalovaného neútočil. Podľa záverov znaleckého posudku S.. E. poškodený utrpel viaceré poranenia, ktoré svedčia o jeho obranných mechanizmoch rovnako ako u svedka V. H..

Okresný súd v odôvodnení rozsudku na strane č. 6 uvádza právnu kvalifikáciu skutku obžalovaného ako prečiny podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a) a § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. ale odôvodnenie nie je v súlade s právnou vetou rozsudku. Taktiež rozsudok vyhlásený na hlavnom pojednávaní nie je v súlade s písomným vyhotovením rozsudku, keď v písomnom vyhotovení rozsudku nie je uvedený pokus podľa § 14 Tr. zák. ako to bolo vyhlásené na hlavnom pojednávaní.

Z týchto dôvodov navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Na podklade odvolaní krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie okresného prokurátora je v celom rozsahu dôvodné.

O odvolaniach krajský súd rozhodol na neverejnom zasadnutí z dôvodu, že zistil závažné chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, nejasnosť a neúplnosť jeho skutkových zistení, porušenie ustanovení Trestného zákona, keď sa naviac okresný súd náležite ani nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie vo veci a tieto nebolo možné odstrániť na verejnom zasadnutí.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený stav skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčia proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. v odôvodnení rozsudku súd stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky. V rámci prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že okresný súd sa uvedenými ustanoveniami dôsledne neriadil.

Právnu kvalifikáciu konania obžalovaného podľa § 157 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák. okresný súd odôvodnil len tým „že obžalovaný nekonal v úmysle spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví poškodenému G., útokom na tohto sa bránil útokom a konal tak z nedbanlivosti a konanie obžalovaného nemohlo byť kvalifikované ako nutná obrana s poukazom na ust. § 25 Tr. zák.“. Toto zistenie je však v rozpore nielen s výpoveďou obžalovaného, ktorý poprel, že vôbec mal v ruke pohár a ním udrel poškodeného, ale aj so závermi

znaleckého posudku z odboru zdravotníctva, lekárskej správy, výpoveďami poškodeného S. G. a svedkov V. H. a V. Q..

Okresný súd na ostatnom hlavnom pojednávaní konanom 20.08.2012 po vykonanom dokazovaní vyhlásil rozsudok, ktorým uznal obžalovaného za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák. a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., a to bez úpravy skutkovej vety. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní totiž nevyplýva, že rozsudok bol vyhlásený aj so zmenami v skutkovej vete „že, potom ako ho S. G. udrel...“ a „...“,do hĺbky 20 cm...“.

Podľa ust. § 171 ods. 2 Tr. por., ktoré sa týka vyhlásenia rozsudku, sa vyhlasujú úvodné slová „V mene Slovenskej republiky“, úplné znenie výroku, tak ako bol odhlasovaný, aspoň podstatná časť odôvodnenia a poučenie o opravnom prostriedku. Podľa § 172 ods. 1 Tr. por., každý rozsudok treba vyhotoviť písomne. Vyhotovenie rozsudku musí byť v zhode s obsahom rozsudku tak, ako bol vyhlásený. V tejto súvislosti odvolací súd zistil výrazné pochybenie zo strany okresného súdu, a to porušením citovaných ustanovení, keď aj právna veta nezodpovedá ust. § 156 Tr. zák., ako je to uvedené v odôvodnení rozsudku na strane 6.

Aj ďalšie odvolacie námietky prokurátora, ako sú uvedené v odôvodnení jeho odvolania, sú v celom rozsahu dôvodné a krajský súd preto v podrobnostiach na ich obsah len odkazuje, pretože by bolo nadbytočné ich na tomto mieste opakovať. Stručne však je nutné zvýrazniť zmätočnosť napadnutého rozsudku, najmä v tom smere, že bola uznaná vina obžalovaného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák., ale skutková veta (ani po úprave) tejto právnej kvalifikácii vôbec nezodpovedá. Navyše je v rozpore aj s ust. § 138 ods. 1 písm. a) Tr. zák., podľa ktorého závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu so zbraňou, okrem trestných činov podľa § 156, § 157 a ďalších tam uvedených.

Z vyhotoveného zvukového záznamu z hlavného pojednávania však nie je možné zistiť, či námietka okresného prokurátora, týkajúca sa zhody vyhláseného rozsudku s jeho písomným vyhotovením je oprávnená, pretože vyhlásenie rozsudku nebolo zvukovo zaznamenané.

Pokiaľ ide o uložený trest, krajský súd zistil, že okresný súd pochybil pri použití ust. § 42 ods. 2 Tr. zák., keď súhrnný trest zásadne nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V tejto súvislosti krajský súd považuje za potrebné upozorniť, že ak je viac „predchádzajúcich“ odsudzujúcich rozsudkov, odsudzujúcim rozsudkom súdu prvého stupňa (za iný trestný čin) v zmysle § 42 ods. 2 Tr. zák. sa rozumie ten odsudzujúci rozsudok, ktorý je prvý v poradí, a to bez ohľadu na to, že bol v riadnom alebo mimoriadnom opravnom konaní prípadne zrušený, pokiaľ toto opravné konanie skončilo právoplatným odsúdením páchatel'a. Z uvedeného tak vyplýva, že v posudzovanom prípade bude prichádzať do úvahy uloženie súhrnného trestu len vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš z 26.01.2009, sp.zn. 8T 113/2007, keďže teraz prejednávaná trestná činnosť bola spáchaná pred vyhlásením tohto rozsudku a ostatné odsúdenia obžalovaného treba považovať za recidívu.

Odvolací súd nakoniec dodáva, že podľa § 327 ods. 1 Tr. por. je súd, ktorému bola vec vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd a je povinný vykonať všetky úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil. Až po vecnom zhodnotení všetkých doposiaľ vykonaných dôkazov - výpovedí poškodeného, svedkov a znaleckého posudku, okolností jednotlivo i súhrnne, bude možné zodpovedne rozhodnúť o vine obžalovaného.

Z týchto dôvodov krajský súd potom rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.